

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Elverhøi.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429416035056/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

kongen at faae Duxe-Griffel! I Sovkammeret hang de Gardiner op, og hæftede dem fast med Snogespyt. Jo, der var rigtig nok en Summen og Brunnen.

»Nu skal her ryges med Krølhaar og Svinebørster, saa troer jeg at jeg har gjort mit!« sagde den gamle Elverpige.

»Søde Fæder!« sagde den mindste af Døttrene; »maaer jeg saa at vide hvem de fornemme Fremmede ere!«

»Naa da!« sagde han, »saa maa jeg vel sige det! To af mine Døttre maae holde sig parate til Giftermaal! to blive vist gifte bort. Troid-Gubben oppe fra Norge, ham der boer i det gamle Dovre-Fjeld og har mange Klippe-Slotte af Kampsteen, og et Guld-Værk, som er bedre end man troer, kommer herved med sine to Dreng, de skulle søge sig en Kone ud. Troid-Gubben er saadan en rigtig, gammel sørlig norsk Gubbe, lystig og ligefrem, jeg kjender ham fra gamle Dage, da vi drak *Duus*, han var her nede at heite sin Kone, nu er hun død, han var en Datter af [7] Klintekongen paa Møen. Han tog sin Kone paa Kridt, som man siger! O hvor jeg længes efter den norske Troid-Gubbe! Drengene, siger man, skulle være nogle uvrne, kjæphøie Unger, men man kan jo ogsaa gjøre dem Uret, og de blive nok gode naar de blive gjemte. Lad mig see at I sætte Skik paa dem!«

»Og naar komme de!« spurgte den ene Datter.

»Det kommer an paa Vind og Veir!« sagde *Elverkongen*.

»De reise oeconomisk! De komme herved med Skitsleilighed. Jeg vilde at de skulde gaac over Sverrige, men den Gamle hæl-
der endnu ikke til den Side! Han følger ikke med Tiderne, og det kan jeg ikke lide!«

I det samme kom der to *Lyttemænd* hoppende, den ene hurtigere end den anden og derfor kom den ene først.

»De komme! de komme!« raabte de.

»Giv mig min Krone, og lad mig staae i Maaneskinnet!« sagde *Elverkongen*.

Døttrene løftede paa Langschawlerne og neiede lige til Jorden.

Der stod *Troid-Gubben* fra *Dovre*, med Krone af hærkede Iistappe og polerede Grankogler, løvrigt havde han Bjørnepels og Kane-Støvler; Sønnen derimod gik barhalset og uden Seler, for de vare *Kraftmænd*.

[8] »Er det en Hæl!« spurgte den mindste af Drengene og pegede paa *Elverhøi*. »Det kalde vi oppe i Norge et Hul!«

1 Sovkammeret] -kammeret D. 9 gifte bort] bortgiftede D. 10 ham] han, D.
17 Kridt] Krid D. 25 Sverrige] Sverrig D. 37 barhalset] barhalsede D.